

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XX.

ČÍSLO 1

JANUÁR 2012

**Benefičný koncert pre charitu - Hrejivé slzy našich srdc
Správa Ružencového bratstva - Žit' je šťastie - O uzdravení
Spomienka na Štefana Gašparíka - Sv. Edita Steinová**

Benefičný koncert pre Charitu - dom sv. Vincenta Kostol Najsvätejšej Trojice, 15. december 2011

Začíname 20. ročník

Milí naši čitatelia a podporovatelia, na titulnej strane sú pri údajoch o ročníku napísané dve X. Veľmi nás teší, že to nie je tlačová chyba, ale reálny údaj o vydávaní nášho farského časopisu Bartolomej. Svoju púť začal vydaním prvého čísla k 1. augustu 1993. Keďže sa ročníky vždy počítajú od 1. januára, od úvodu roka 2012 teda začíname dvadsiaty ročník jeho vydávania. I keď samotné 20. výročie od vyjdenia prvého čísla bude až 1. augusta 2013, už na tento rok plánujeme viaceré spomienkové aktivity.

Ďakujeme Bohu za požehnanie práce nás i našich predchodcov, ktorí sa každý mesiac zaslúžili o napredovanie tohto dobrého diela.

Redakcia

Ponížil sa a stal sa človekom

Bolo raz jedno slepé dievča. Nenávidelo seba a celý svet za to, že nikdy nikoho a nič nevidelo. Milovalo iba jediného človeka - svojho chlapca. On bol stále s ňou a vo všetkom jej ochotne pomáhal. Povedala mu, že keby niekedy mohla vidieť, hneď by sa za neho vydala.

Jedného dňa sa našiel darca očí. Dievčina sa veľmi tešila na chvíľu, keď bude konečne vidieť...

Chlapec bol pri nej hneď po operácii. Spýtal sa: „Tak čo, vydáš sa konečne za mňa?“

Dievčina sa usmiala. Ale keď otvorila oči a po prvýkrát uvidela svojho milého, zostala v šoku! Bol slepý...

Dievčina začala premýšľať a nakoniec ponuku slepeho chlapca na sobáš odmietla.

O pár dní ju čakal na stole list. Bol od neho. Ďakoval jej za všetky krásne spoločne prežité chvíle. A v závere stálo:

„Daj, prosím, pozor na moje oči!“

Samozrejme, že tento príbeh je vymyslený, nikdy sa nestal. Ale ak ho preniesieme do vzťahu Boh a človek, stáva sa živým a pravdivým.

Len niekoľko dní nás delí od času, v ktorom sme si pripomenuli príchod Boha medzi nás. Prišiel, aby sme mohli vidieť a milovať toho, ktorý stvoril všetko len a len z lásky k nám. Zanechal svoju Božskú prirodzenosť a stal sa „slepým“, aby sme my, „slepí“, mohli uvidieť lásku, akou nás On miluje.

„Jeho rany vás uzdravili“, píše apoštol Peter vo svojom prvom liste. Jemu ostali rany a my vidíme. Čo nás vedie k tomu, aby sme ho odmietli? Ježiš ti odkazuje: „Daj pozor na lásku, ktorá ti otvorila oči a dala zmysel tvojmu životu!“

Začnime v novom roku pozerat' na svet okolo seba očami Boha. Očami toho, ktorému ostali rany, kým nám daroval slobodu.

Hrejivé slzy našich srdc

Obyčajne keď sa nás dotkne utrpenie iných, snažíme sa pomodliť a zmeníme tému. No my sme po siedmich rokoch znova navštívili rodinku Chmelinovcov s dvoma ťažko postihnutými deťmi. Ako žijú dnes a čo očakávajú v novom roku?

Kúsok pred lesmi Antonstálu, kde kedysi po malej železničke-jednokoľajke vozili ľudí do práce do tamojších lesov a zväžali drevo na „povangloch“ do depa dedinky Luborča, terajšej súčasťi mestečka Nemšová pri Trenčíne, býva rodina Chmelinovcov. Pred domom č. 23, v ktorom žijú, akoby zo zeme vyrastal železný kríž s nápisom: „Na pamiatku od amerických katolíkov v r. 1924“... Žije tam otec Ondrej, mama Anička, dve zdravotne ťažko postihnuté deti, 34-ročný Andrejko a 21-ročná Gabika, a 88-ročná starká Angela, ktorá prišla opatrovať detičky od mala. Obidve deti trpia od narodenia detskou mozgovou obrnou a diagnózou dosiaľ nikým nevysvetlenou.

V roku 2005 bol Ondrej vybraný spomedzi mnohých otcov Slovenska za Otca roka. Bola to iba náplast' na bolesť rodičov, námahu, odriekanie, bezsenné noci, na utrpenie, ktoré sa nedá opísať. No oni si statočne plnia svoje rodičovské povinnosti, opatrujú a ošetrujú deti, ktoré otec nenazve inak ako svojimi anjelmi. Nikdy by deti nedal do domova! „Sú to naši anjeli a nikdy nezehrešili,“ hovorí.

Pohladenie

Chmelinovci nás čakali s pod'akováním, že sme si na ich rodinu spomenuli v tomto sviatočnom čase. Čo sa u nich zmenilo? „Láska Boha sa nemení, iba my sme akoby zmietaní vetrom,“ odpovedal nám otec Ondrej. „No všetko prijímame tak, ako

dá On, podľa Božej vôle!“ Po tom, ako prestal robiť prácu vodiča, vykonáva verejnoprospešné práce, robí, čo príde pod ruku, pomáhal aj s rozdávaním potravinovej pomoci v núdzi, opravuje a tak ďalej. Robí, ako sa dá, aby uživil rodinu. „Keď prídem z roboty, deti už čakajú na pohyb kľučky, vyskajú od radosti. Andrejko je nevidiaci, no natáhuje ruky smerom ku mne, aby som ho pritúliť, takisto aj Gabika.“ Keď je doma, pomôže s prebalovaním, porobí čo-to po dvore.

Pri Gabike leží starká Angela, ktorá ju polohuje proti preležaninám, podáva jej potravu, napriek tomu, že sama už neprejde ani krok. O Andrejka sa stará maminka, nakrmi ho, obracia, pričom sama je ťažko postihnutá rakovinou. Deti ležia v oddelených izbičkách, aby sa nevyrušovali, keď kričia bolesťou, maminka ich s láskou utišuje, ako vie. V niektorý deň prídu pomôcť aj Ondrejovi či Aničkini príbuzní.

Mama Anička sa nedala rušiť pri krmení synka v detskej postieľke a po každom súste ho pohladila po hlávke. On akoby čakal na toto láskavé pohladenie svojej chorej mat-

ky, ktorá sa mu neustále prihovára-
la.

Útržkom mi odpovedala: „Bezbran-
nosť našich detí, ich láskavý úsmev
nás vždy pohladia. Aj keď ich ocko
berie do náručia (ja už nevládzem),
žiaria šťastím. I keď nikdy nestáli
na vlastných nohách, prijímajú všet-
ko skutočne ako dar z nebies, takis-
to aj my. Panna Mária je nám veľ-
kou ochranou a pomocou.“

Vďačnosť

Anička, ako ste prežívali Vianoce?
„Aj keď dvanásť rok mám i kolos-
tómiu a žijem s Božou pomocou,
mali sme požehnané sviatky. Po iné
roky sa nám dalo preniesť deti
k spoločnej večeri, s pribúdajúcim
utrpením to už nešlo. Na začiatok
sme sa pomodlili pri každom dieťati
a priniesli mu večeru. Pri podávaní
oblátky s medom ma zaliali slzy. Aj
keď toto je len symbol, prišlo mi
ľúto ľudí, ktorí vládzu, a neprijí-
majú Telo Pána. Nechodia do kos-
tolíka, svätá omša je im vzdiale-
ná... Chcem obetovať naše utrpenie
aj za nich! Ďakujem Bohu, že star-
kej i mne prinášajú domov pán de-
kan i akolyta Najsvätejšiu Eucharis-
tiu. Pristupujeme ku sviatosti zmie-
renia. Sväté omše prežívame pri
Rádiu Lumen a TV LUX.“

Keď podali ležiacim štedrovečerné
jedlo, nechali rodičia otvorené dve-
re na izbičkách a boli s nimi
v spojení a bdelosti aj vtedy, keď
večerali oni pri stole. „Môj manžel
sa často vyjadruje, že sa staráme
o anjelov, a vskutku je to tak!“ ho-
vorí Anička. „Len Pán pozná počet
našich dní a vie o našom utrpení
i radosti.“

Po štedrej večeri sa modlitbou po-
d'akovali za dar života a dobro-
dincov a dali deťom krížiky na čelo.
„Keď pred časom slúžil páter Rados-

lav svätú omšu u nás doma, prežíva-
li sme tiež doslova Vianoce, ktoré
nám nikdy nevymiznú zo srdca,“
zaspomínala si chorá mama. „Aj
vtedy sme d'akovali za naše chápa-
júce rodiny, za vzácnu novú rodinku
pána Ladislava a Márie, za viacerých
našich dobrodincov i tých, ktorí sa
za nás modlia a aj my za nich, za
tešiteľov Božského Srdca, priateľov,
za kňazov, za kňazské a rehoľné
povolania, za chudobné rodiny, za
postihnutých, za lekárov, za celý
svet... aj za časopis Bartolomej.“

Šťastie

Aj cez tieto Vianoce si pani Anička
priblížila jasličky, v ktorých leží
bezbranné Dieťa, malý Ježiško.
„Naše deti usínali mimoriadne po-
kojne, pretože Dieťa Ježiš im rozu-
mie nadovšetko a sú s ním spojené
celou bytosťou. Isto sa spolu rozprá-
vajú srdcom. Tiež som v túto tajom-
nú noc myslela na to, že im anjeli
spievali tie najkrajšie uspávanky. Aj
keď nám nikdy nemohli povedať, čo
chceli, ich láska cez Božiu nás napl-
ňa a sme šťastnými rodičmi i na-

priek neopísateľnému utrpeniu, ktorému rozumie iba Stvoriteľ. Teší ma, že ľudia vedia poďakovať i za to málo, čo majú, a nereptajú, pretože Ježiš dokáže prekonať aj najťažšiu prekážku svojou nekonečnou láskou. Chce to len trpezlivosť a obeť, ktorá vie veľmi bolieť. Aj to viem, že je všetko pre nás Božím

oslovením. Pri pokľaknutí pri jasliach a pohľade na betlehemske Dieťa, na malého Ježiška, Božieho Syna, skúsme sa stať aspoň na chvíľu bratmi a sestrami malého Dieťaťa. Bratmi a sestrami tých, ktorí trpia, aj keď sú nám neznámi. Naše tiché vzlyky a bolesť vkladám tiež denne do jaslí.“

Chmelinovci zo srdca popriali všetkým ľuďom dobrej vôle a, samozrejme, i čitateľom časopisu Bartolomej, požehnaný a láskyplný nový rok. Odkazujeme: „Boh vás žehnaj a Panna Mária ochraňuj!“

Za rozhovor s úctou a láskou ďakujú Anka G. Vavrová a M. K.

Foto: Rodinný archív Chmelinovcov

Rozum do vrecka

Aj tak by sme mohli pomenovať to, čo sme počas roku 2011 prijímali cez katechézy pána kaplána Branislava Markoviča, ktoré bývali pravidelne vo Farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi.

Katechézy sa týkali témy „Šesť hlavných právd katolíckej viery“, kde základom bolo vysvetlenie týchto právd podľa Katechizmu katolíckej cirkvi (KKC). Mnohé vedomosti sme si prehĺbili a tiež rozšírili poznanie o našom Bohu, Jeho vzťahu k človeku a o našej spásе.

Aj touto cestou by sme sa chceli pánu kaplánovi poďakovať za to, čo sme od neho dostali, i za to, že nám ochotne odpovedal na naše otázky. Tým, ktorí sa na katechézach nemohli zúčastniť, odporúčame prečítať si ich na webovej stránke

www.somjato.tk.

Vďaka Ti, Bože, za našich kňazov, ktorí nám dávajú pokrm Tvojho Slova a Eucharistiu.

Edita Pogorielová

Šesť hlavných právd viery:

1. Boh je len jeden.
2. V Bohu sú tri osoby: Otec, Syn a Duch Svätý.
3. Syn Boží sa stal človekom, aby nás vykúpil.
4. Boh je spravodlivý sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých treste.
5. Duša človeka je nesmrteľná.
6. Milosť Božia je na spásu potrebná.

Mladí aj tento rok vystúpili na Kl'ak

Vo štvrtok 29. decembra sa skauti zo 14. zboru v Prievidzi spolu s členmi turisticko-formačného stretnutia Pod' s nami zúčastnili tradičného zimného výstupu na Kl'ak.

Účastníci podujatia odchádzali skoro ráno objednaným autobusom z Prievidze do Fačkovského sedla. Odtiaľ ich čakala príjemná, zasnežená a trochu zľadovatená cesta po turistickom chodníku. Výlet všetci prežili v dobrej nálade a spoločne sa aj príjemne zabavili.

Text: Magdaléna Danišová
Foto: Mária Štefíčková

V našej farnosti vykoledovali takmer 5000 €

Vianočné sviatky sa už tradične viaceré deti spolu so svojimi vedúcimi rozhodli využiť na pomoc iným. Koledovanie Dobrej noviny vynieslo len vo farnosti Prievidza-mesto takmer 5000 €. Správu o tom nám podali dve vedúce skupiniek z farského a piaristického kostola.

V dňoch 26. - 27. 12. 2011 sa 20 detí z farnosti Prievidza - mesto spolu s našimi kaplánmi zapojilo do 17. ročníka koledníckej akcie Dobrá novina. S krátkym programom navštívili 42 príbytkov. Dve skupinky detí z farského kostola vykoledovali spolu 1709,13 €. Vyzbierané peniaze budú použité pre chudobných a núdznych v Afrike, ktorým týmto spôsobom zabezpečíme lepšie vzdelanie, zdravotnú starostlivosť a prispějeme aj k zlepšeniu ich životnej situácie.

Lucia Bátorová

Aj v tomto roku už tradične roznášali v dňoch 26. - 27. decembra koledníci eRka DOBRÚ NOVINU a požehnanie do príbytkov nášho mesta. 30 malých koledníkov z piaristickej školy v sprievode štyroch zodpovedných osôb spolu navštívilo približne 65 domácností. Peniaze z tohto roč-

níka sa zbierali predovšetkým pre Južný Sudán, ale aj Keňu, Etiópiu a Ugandu. Suma, ktorú sa podarilo vykoledovať, bola 3 150,77 €. Nech ich Pán použije, ako najlepšie sa dá, a odmení všetkých, ktorí akýmkoľvek spôsobom koledovanie podporili.

Romana Hoffmanová

Foto: D. Papánek

Vianočný benefičný koncert bol požehnaný

Žiaci Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi v spolupráci so spoločenstvom Piar pripravili už po druhý raz vianočný benefičný koncert. Konal sa 15. decembra 2011 v piaristom kostole pod záštitou primátorky mesta Prievidza, JUDr. Kataríny Macháčkovej.

Po minuloročnom úspešnom benefičnom koncerte neustále znela v myslí a v srdci mladých zo spoločenstva Piar a piaristickej školy túžba uskutočniť ďalší - s cieľom venovať získané finančné prostriedky pre neziskovú organizáciu alebo občianske združenie v Prievidzi. Paradoxne z hľadajúcich sa stali nájdení, keď ponuku na spoluprácu vyslovila ako prvá nezisková organizácia Charita - dom sv. Vincenta v Prievidzi.

Niekoľko týždňov pred programom so smelosťou založenou na sile lásky, moci a zdravého rozumu pracovali tímy mladých ľudí, ktorých bolo približne 80, a vyučujúcich. Spolu pracovali na propagácii koncertu, príprave programu (zahŕňajúcom hudobnú a dramatickú časť), organizačnom zabezpečení pod bedlivým okom študenta Jána Grešnera. Napriek rozdielnosti pováh, predstáv a ďalších povinností všetkých zainteresovaných organizátorov sa podarilo vytvoriť jedinečný program. Prekážky, ktoré sa stavali do hladkého priebehu podujatia, prispeli k upevneniu odhodlania „dať do toho všetko“.

Koncert tvorili dve predstavenia. Doobedňajšie bolo určené pre žiakov druhého stupňa piaristickej základnej školy a študentov gymnázia, poobedňajšie o 16:00 širokej verejnosti. Program začínal pesničkou Let it shine podľa vzoru skupiny Hillsong. O hudobnú časť programu sa postarala kapela God Knows s hosťami, spevokol Bázeň a spevokol Rosnička.

Dramatizáciu dojemnej rozprávky „O dievčatku so zápalkami“ pripravili žiaci II. B triedy ZŠ a humornú scénu „O Bonifácovi“ spoločne nacvičili žiaci III. B triedy, 2. st. ZŠ, a študenti gymnázia. Repliky postáv počas vystúpenia sprevádzali výbuchy smiechu z publika.

Scénický tanec s biblickým námetom narodenia Jána Krstiteľa a zvesťovania narodenia Spasiteľa vymysleli a predviedli žiaci a študenti piaristickej spojenej školy v spolupráci s bývalými študentmi. Pripomenuli,

že podľa slov Písma Ježišov príchod na zem bol sprevádzaný veľkými znameniami. Počas koncertov sa skvelo dopĺňali moderátorky Táňa (študenta 2. ročníka gymnázia) a Nina (žiачka III. B ZŠ). Zazneli aj slová o poskytovaných službách charity i jej víziách do budúcnosti od riaditeľa charity pána Milana Petráša i pána dekana Martina Dada.

Počas poobedňajšieho koncertu prebiehala zbierka formou dobrovoľného vstupného. Symbolom vďaka prispievateľom sa stalo hlinené srdiečka, ktoré tiež vytvorili študentky gymnázia. Študenti a žiaci piaristickej školy sa mohli do zbierky zapojiť cez triednych učiteľov. Celková suma vyzbieraných peňazí na Charitu - domu sv. Vincenta v Prievidzi je 862 eur. Výťažok bude použitý na budovanie kúrenia a nevyhnutné úpravy v nových priestoroch na Košovskej ceste. V nich vznikne denné centrum, kde sa bude vydávať šatstvo a strava. Núdznym budú k dispozícii aj sociálne a hygienické zariadenia.

Koncert sa uskutočnil vďaka finančnej podpore Nadácie Orange a projektu „Darujme Vianoce“, firme Döner Kebab a dobrodincom, kto-

rým aj touto cestou srdečne ďakujeme! Očami jednej z organizátorov: „Celé dianie tohto koncertu som mala možnosť sledovať zo zákulisia a veru, nie vždy všetko prebiehalo hladko a bez problémov. Obidva koncerty prebiehali skutočne dobrodružne. Neobišli sa bez strategických vecí, nedorozumení, naháňáčiek a hľadání. Ale spolupráca je úžasná vec, nájde sa pomoc, úsmev a povzbudenie vždy, keď je človek na pokraji síl. Cez ten deň som sa naučila jednu vec: väčšinou nedopadne nič tak, ako si to predstavujeme. Ale môžeme poprosiť Boha, aby to dopadlo tak, ako si to predstavuje On. A potom smelo môžeme povedať: Nič nedopadlo tak ako bolo naplánované. Dopadlo to lepšie,“ povedala.

Anežka Kútiková
a Magdaléna Danišová
Foto: Ambróz Jamriško

Výročná správa Ružencového bratstva sv. Bartolomeja vo farnosti Prievidza-mesto za rok 2011

Drahí ruženčiar, dovoľte mi, aby som Vás oboznámil s hodnotením našej činnosti za uplynulý rok 2011. Ružencové bratstvo našej farnosti je počtom členov najväčším združením v našej farnosti i v dekanáte.

V našom ružencovom bratstve sme mali v r. 2011 44 ruží Živého ruženca. Z celkového počtu 44 ruží bolo k 1. januáru 2011 38 ruží úplných, 6 ruží bolo neúplných a chýbalo v nich spolu 13 modliaciach.

V uplynulom roku sme sa intenzívne pripravovali na reformu ružencového bratstva v zmysle stanov. Súčasné živé ruženca v našom bratstve nespĺňajú požiadavky živého ruženca najmä v účasti ruženčiarov na

mesačných stretnutiach a v spôsobe výmeny desiatkov. Na základe konzultácií s promátorom ružencových bratstiev a na základe jeho skúsenosti s ružencovými bratstvami na Slovensku sme sa rozhodli pre radikálnu reformu, ktorá spočíva v oboznámení ruženčiarov s povinnosťami jednotlivých spôsobov ruženca a podaní nových prihlášok do Ružencového bratstva. Podrobný popis priebehu reformy bol uverejnený v decembrovom čísle farského časopisu Bartolomej. Reforma bola ukončená k 31.12.2011 vrátane voľby nových horliteľov a od januára 2012 fungujú nové ruže živého ruženca podľa nových stanov.

Chcel by som sa Vám, vážení ruženčiar, vrelo poďakovať za Vašu modlitebnú aktivitu. Zvlášť moja vďaka patrí horliteľom ruží, tzv. ružencovým „matkám“ či „otcom“, na pleciach ktorých spočívala starosť o pravidelnú a dôslednú výmenu desiatkov i o naplnenie počtu ruže. V priebehu roka došlo k dvom výmenám na poste horliteľa ruže. V ruži č. 25 nahradil p. Baniarovú p. Ján Švarc a v ruži č. 39 nahradila p. Bobušová p. Svitkovú. V rámci reformy horlitelia ruží tiež rozdali svojim členom nové prihlášky. Na stretnutí horliteľov ruží s p. promátorom ružencových bratstiev o. Šimonom Tyrolom a p. dekanom, ktoré sa konalo v rámci duchovnej obnovy, dostali všetci horlitelia ďakovné listy za svoju doterajšiu činnosť. Takto sme sa snažili oceniť ich dlhoročnú obetavú činnosť.

K okrúhlym jubileám zasielame našim jubilujúcim členom blahoželanía ako prejav úcty a lásky spoločenstva. V roku 2011 sme mali 125 jubilantov. Za členov ružencového

bratstva sa slúžia sväté omše, za živých členov každý druhý utorok v mesiaci o 16:30 a za zosnulých každý tretí utorok v mesiaci o 16:30. Okrem základnej modlitby ruženca podľa rozpisu ruže bratstvo zabezpečuje aj pravidelné predmodlievanie ruženca pred svätými omšami doobeda (sv. omša o 12:00) a poobede (sv. omša o 16:30) a v nedeľu doobeda a večer (sv. omša o 9:00 a 18:00). Modlitbu zabezpečuje niekoľko obetavých našich členiek, ktoré sa striedajú podľa pravidelného rozpisu. Počas roka 2011 to boli: p. Bobušová, Dalmadyová, Galečková, Gromová, Kačincová, Ondrušková, Ing. Pogorielová, A. Ševčíková, M. Ševčíková, Šimkovičová, Švolíková a Takáčsová. V priebehu roka sa pridala aj p. M. Karaková. Zasluhujú si našu úctu a vďaka, keď obetujú svoj voľný čas na túto aktivitu. Ďakujeme aj p. Božene Junasovej, ktorá sa predmodlievala dlhé roky a zo zdravotných dôvodov musela prestať. Aspoň päťkrát do mesiaca, vždy na prvú sobotu, každý utorok a tiež na mariánske sviatky sa konajú Večeradlá modlitby s Pannou Máriou. Táto pobožnosť, ktorej jadrom je takisto modlitba sv. ruženca, je medzi ruženčiarimi veľmi obľúbená. Večeradlá viedli p. Galečková, Grolmusová, Gromová, M. Karaková,

Ondrušková, Ing. Pogorielová, Ing. Pogorielov, A. Ševčíková, Švolíková a Takáčsová. Ruženčiarci pravidelne prichádzajú na prvonedelné pobožnosti k Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej. Potom sa koná pravidelné mesačné stretnutie ruženčiarov.

Duchovná obnova ruženčiarov, už XVI. ročník, sa konala ako dvojdnová - 22. a 23. júla (piatok a sobota poobede) - pri účasti viac ako 200 veriacich z nášho ružencového bratstva, ale i z iných farností. Konala sa rovnako ako v posledných ročníkoch vo farskom kostole. Duchovná obnova bola súčasťou prípravy na reformu bratstva, a preto sme ako exercitátora pozvali promotora ružencových bratstiev na Slovensku o. Šimona Tírola, OP. Téma duchovnej obnovy bola „Ako dnes vytvoriť ružencové bratstvo?“. Z obnovy sme zabezpečili pre účastníkov CD zvukový záznam vo formáte MP3 i v klasickom formáte. Žiaľ, o záznam nebol zďaleka taký záujem ako vlani.

Z mimoprievidzských aktivít naši ruženčiarci chodievajú na krížové cesty do Nitrianskeho Pravna. Konajú sa každý posledný piatok v mesiaci a v pôstnom období každý štvrtok. V uplynulom roku tak ako v predošlom farský úrad organizoval púť na fatimskú sobotu na Starých Horách. Žiaľ, v niektorých prípadoch sa púť nekonala pre nedostatočné obsadenie autobusu. Niektorí členovia bratstva sa tiež zúčastnili aj rôznych ďalších aktivít (diecézne a celoslovenské večeradlá s Pannou Máriou, Konferencia katolíckej charismatickej obnovy v Trnave a Brne a podobne). Ponuka bola za uplynulý rok veľká, ale napriek tomu radi Vás vyzývame, milí ruženčiarci, viac vyu-

žívať jednotlivé možnosti, ktoré sa Vám ponúkajú k duchovnému rastu.

Vo vestibule farského kostola máme našu nástenku po pravej strane, kde uverejňujeme potrebné oznamy. V súčasnosti sú na nástenke zoznamy členov nových ruží živého ruženca a zoznam členov svätého ruženca podľa doteraz podaných prihlášok.

Naše bratstvo má vlastné finančné hospodárenie. Pokladňu aj za uplynulý rok obetavo viedla pani Gromová a príspevky sčítavali ďalší členovia finančnej komisie, p. Andrisová a p. Stanislav Šimkovič. Bratstvo objednáva časopis Svätý Ruženec, ktorý sa poskytuje našim členom na mesačnom stretnutí. Členovia pri odbere časopisu dávajú svoj príspevok na činnosť bratstva, čo je náš hlavný príjem. Z Vašich príspevkov sme v roku 2011 zaslali na misie 100 €, na rádio Lumen 170 €, na televíziu Lux 100 €, na televíziu Noe 40 € a pre prievidzskú Charitu Sv. Vincenta 170 €, ďalej poskytujeme finančné prostriedky na kytice pri slávnostiach pre našich kňazov a na čistiace prostriedky pre upratovanie kostola. Finančné plnenie za r. 2011 a návrh rozpočtu na r. 2012 budú schválené zborom horliteľov ruží po januárovom stretnutí.

Záverom by som Vám chcel, drahí ruženčiarci, v novom roku 2012 zaželať veľa Božieho požehnania a ochranu Matky Božej, pevné zdravie a pokoj v rodinách.

Ing. Konstantin Pogorielov,
horliteľ Ružencového bratstva
vo farnosti Prievidza-mesto

(pozn. správa bola redakčne krátená a upravená)

Žit' je šťastie

Deň smrti - deň narodenia sa pre nebo. 8. decembra 2011, na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, nás navždy opustila absolventka piaristického štvorročného gymnázia, iba dvadsaťročná Andrejka Maková.

Táto neuveriteľne čistá a veľmi silná duša vzbudzovala v ľuďoch obdiv svojou nezlomnou vôľou v boji proti zákernej chorobe. Svojím životom a smrťou usvedčila mnohých rovesníkov, ale i dospelých. Z pýchy, egoizmu a nedostatku viery a nádeje.

Hovorí o tom aj ňou napísaný duchovný testament študentom. Napísala ho v júni 2011 po svojej úspešnej maturite. Hovorí v ňom o tom, že si často nevážime mnohé dary a možnosti. I o tom, aké dôležité je bojovať zo všetkých síl o zmysluplný život.

Je tu koniec školského roka a všetci sa už určite tešíte na prázdniny. Pre mňa bol však tento rok na našej škole ten posledný a výnimočný. Po piatich rokoch, počas ktorých som vystriedala dva kolektívy spolužiakov, sa mi podarilo dosiahnuť moje malé víťazstvo - úspešne zmaturovať.

Mnohí si poviete: „A čo je na tom také výnimočné?“ No pre mňa je to veľký úspech, keďže od druhého ročníka som zo zdravotných dôvodov nemohla navštevovať školu a musela som sa učiť sama. Väčšinu času som trávila v nemocnici, kde som podstúpila náročnú liečbu. Často mi bývalo veľmi zle a nemohla som sa učiť, no vždy som sa snažila čo najskôr sa pozbierať. Bolo veľmi ťažké prinútiť sa študovať, ale musela som.

Po transplantácii to bolo ešte ťažšie. V tom roku som mala prerušené štúdium a neskôr som nastúpila k novým spolužiakom. Musím pove-

dať, že to bol veľmi dobrý kolektív. Vždy boli ochotní v čomkoľvek mi pomôcť. Keď som potrebovala, požičali mi zošity, posielali mi poznámky a ja som im za toto všetko veľmi vďačná, lebo toto moje víťazstvo som dosiahla aj vďaka nim.

Mnohí sa často sťažujete na to, že sa vám nechce chodiť do školy, že učitelia sú nespravodliví... A pritom by stačilo, keby ste si vážili svoju možnosť navštevovať školu a pozorne počúvať. Tieto veci sú pre vás samozrejmosťou. Ba je ňou aj šanca vyjsť si s kamarátmi za zábavou, do kina... No pre nás, deti odkázané na dlhodobý pobyt v nemocnici, je to niečo nepredstaviteľné.

V nemocnici som si našla mnohých nových priateľov. No niektorí z nich nemali toľko šťastia ako ja a, bohu-

žial, už nie sú medzi nami. A práve spomienka na týchto detských bojovníkov mi dodala silu, keď mi bolo najhoršie a chcela som so všetkým skončiť. Podstúpili všetko, čo len bolo možné, len aby mohli žiť ďalej a vrátiť sa späť do života. No vždy sa to nepodarilo. Ani ja ešte nemám všetko vyhraté, mám pred sebou dlhú a náročnú liečbu. No verím, že budem ešte žiť, už síce nie celkom normálny, ale šťastný život, budem schopná dosiahnuť svoj ďalší cieľ - vyštudovať vysokú školu.

Určite aj vy máte svoje ciele a poviem vám, že keď sa budete snažiť zo všetkých síl, dosiahnete všetko, čo chcete. A preto si vážte svoje šance, ako možnosť chodiť do školy, byť so svojou rodinou, ísť, kam sa vám len zachce, bez obmedzení, a hlavne si vážte svoje zdravie, keďže to máme len jedno a keď oň príde-me, život sa nám otočí o 180 stup-

ňov. To viem z vlastnej skúsenosti. Nestťažujte sa na nudu, rodičov, učiteľov a na iné bežné veci, ale radšej si spomeňte na deti, ktoré sa nikdy nestážovali na problémy, ktoré boli oveľa väčšie ako tie vaše. Na deti, ktoré by dali všetko za to mať taký život ako vy. Úplne normálny, šťastný život. No ony taký už nikdy mať nebudú.

Možno si niektorí uvedomíte, kde sú skutočné hodnoty a začnete si vážiť aj bežné každodenné činnosti a veci, ktoré beriete ako samozrejmosť. Bud'te vďační za šance, ktoré máte, a snažte sa ich využiť naplno.

Andrea Maková

Andrejka svoj odvážny boj na tejto zemi prehrala. No všetci veríme, že vyhrala boj o večnosť. Dúfame, že sa tam za nás neustále prihovára.

Pripravila: E. Blašková

Foto: Flickr by José Goulão

O uzdravení

Z duchovnej obnovy pátra Eliasa Vellu

V novembrovom čísle sme vám priniesli informácie o tom, ako prebieha duchovná obnova s pátrom Eliasom Vellom. V tomto čísle nám priama účastníčka obnovy s ním ponúka poznatky priamo z jeho prednášok.

Duchovné uzdravenie

Týka sa uzdravenia každého z nás, pretože je to uzdravenie od hriechu, ktorého sa dopúšťame všetci. Rozdiel je však v tom, aký postoj k hriechu zaujmeme.

Postoj zločinca - ktorý si je vedomý, že zhrešil, odpykáva si trest, ale neverí, že sa on sám môže zmeniť a situácia môže byť ešte niekedy lepšia. Vnútorne odsúdil sám seba, vzdal to so sebou, nerobí nič pre

svoju vlastnú zmenu a neočisťuje sa, len hromží, že je to zlé, ale neverí, že sa to môže zmeniť.

Postoj psychicky chorého hriešnika - je taký, ktorý si svoj hriech neuvedomuje, hoci všetci ostatní si daný stav veci uvedomujú. Je to hriešnik, ktorý ukazuje na chyby iných a svoje si nechce uvedomiť a prebrať za ne zodpovednosť, a preto sa tiež nikdy nezmení.

Postoj zdravého hriešnika - je to akoby zdravý pacient, ktorý si uvedomuje, že je chorý, a preto potrebuje a chce podstúpiť liečbu. Kládie ruku na svoju ranu a tým sa uzdravuje.

Uzdravenie zamerané na oslobodenie

Do tejto oblasti spadajú aj útoky od diabla. V otázke postoja k nemu možno hovoriť o 5 typoch ľudí:

- ktorí v existenciu diabla neveria;
- ktorí v diabla veria, ale radšej o ňom nehovoria;
- ktorí vidia diabla všade a vo všetkom, čo je extrém;
- ktorí si diabla volia za pána svojho života - satanisti;
- ktorí v diabla veria, ale súčasne vedia, že je to nepriateľ, ktorý bol Kristovou krvou porazený.

Diabol na človeka útočí tromi spôsobmi:

1. pokúšaním, aby sme nerobili, čo máme, alebo robili, čo nemáme;
2. útlakom, kedy odhalí slabú stránku, na ktorú útočí;
3. posadnutosťou.

My máme zákonnú moc nad sebou samými a svojim domom na základe krstu a môžeme ju použiť vo forme rozkazu, aby diabol odišiel. Diabol musí odísť, lebo sme pokrstení a označení pečatou Ducha Svätého. Ale nesmieme vstupovať do oslobodzovania iného človeka. Môžeme sa zaňho modliť, ale nesmieme vydávať príkaz, aby diabol odišiel. Tiež je dôležité nechať dostatok času a priestoru pre rozoznanie, či sa jedná o útoky diabla alebo sú to prejavy spoje-

né s duševnou chorobou. V takomto prípade môžeme totiž našim postojom takto chorému človeku viac ublížiť ako pomôcť. Najdôležitejšia je však modlitba a sviatosť zmiernenia. Exorcizmus je totiž sviäteninou, kým sviatosť zmiernenia je sviatosť vytvorená pre človeka a pre jeho spásu Bohom.

Na spresnenie snád' treba dodať, že liečiteľská moc Krista nie je v rozpore s ľudskými vedami. Je rozumné využívať prirodzené cesty, ktoré sú nám dostupné. Lekári, psychológovia, neurológovia, psychiatri sú všetko dôležití ľudia, ktorú nám môžu pomôcť. No každá prirodzená terapia sa musí dostať do bodu, v ktorom sa musí zastaviť. A to je priestor pre Kristoterapiu - pozvať Boha, aby vstúpil do našich rán, liečil ich a zavřil dielo uzdravenia.

Pripravila: Martina Fritzová
Ilustračný obrázok:
freejesuschristwallpapers.com

Vážení rodičia!

- Hľadáte pre svoje dieťa dobrú školu?
- Chcete aby Vášmu dieťaťu bola poskytnutá kresťanská výchova?
- Máte záujem o komplexnú výchovu a vzdelanie mladého človeka vo veku od 6 do 19 rokov?
- Hľadáte tvorivé, podnetné a kultúrne prostredie v centre Prievidze?
- Záleží Vám na výučbe cudzích jazykov?
- Mate obavy z veľkých anonymných škôl a pôsobenia negatívnych javov spoločnosti?
- Chcete u svojho dieťaťa formovať hodnotový rebríček?
- Máte ešte veľa nezodpovedaných otázok?

Pozývame Vás 3. februára 2012 (piatok) na

ZÁPIS ŽIAKOV DO 1. ROČNÍKA

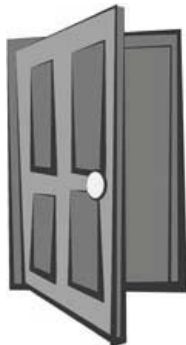
v čase od 9:00 - 16:00 hod.

Kontakt a miesto konania:

adresa: Ul. A. Hlinku 44, 971 01 Prievidza
(pod kláštorom);
tel./fax: +421 46 54 24 997;
web: www.piaristi-pd.sk;
mail: skola@piaristi-pd.sk

Rodičov, priateľov školy aj všetkých ostatných
srdečne pozývame Vás pozýva na

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

v pondelok 30. januára 2012
od 8:00 do 12:00 hod.

Príd'te si pozrieť vyučovanie na
základnej škole, štvorročnom
i osemročnom gymnáziu
a strednej odbornej škole.

Spomienka na Štefana Gašparíka

Je prirodzené, že človek spomína na určité úseky života, no keď nečakane odíde veľmi dobrý človek, výborný spolupracovník a spoľahlivý kamarát, človeka to prinúti zaspomínať oveľa intenzívnejšie na príslušné obdobie. Takým je moje 15-ročné účinkovanie v prievidszskej charite a 11-ročná takmer každodenná spolupráca s úžasným človekom, ktorý nás v decembri navždy opustil. So Števkom Gašparíkom.

Na prelome rokov 1990-1991 som sa neplánovane ocitla v začínajúcej Charite v Prievidzi medzi niekoľkými dobrovoľníkmi pri zbere opotrebovaného šatstva, jeho triedení, rozdeľovaní a výdaji núdznym. Po tom, ako sme na úvod založili nadáciu, sme boli neskôr, v roku 1993, nasmerovaní na Slovenskú katolícku charitu v Banskej Bystrici. Tá postupne vytvárala farské charity. Dostala som za úlohu nájsť schopného a ochotného muža do funkcie vedúceho. Navštívila som dvoch mojich známych, no obaja to z rodinných alebo pracovných dôvodov nemohli prijať. Nieкто ma potom nasmeroval na pána Štefana Gašparíka. Takmer som ho nepoznala, iba trochu jeho manželku. Po krátkom rozhovore a po dodatočnom preštudovaní stanov charity sa rozhodol prijať túto funkciu a v januári 1994 sme začali spolupracovať.

O pár mesiacov nám poskytol páter Jozef Bednárík rodinný dom na Sládkovičovej ulici v Prievidzi, kde sme sa všetci dobrovoľníci, mohlo nás byť asi 25, stretávali za účelom vykonávania našej činnosti. Pracovali sme tiež v iných priestoroch a takpovediac sme prijali taký scenár, aký nám ponúkol Pán. Náplň našej činnosti bola rôznorodá: zber šatstva, jeho poskytovanie núdznym, balenie a expedícia do rozvojových krajín cez ústredný sklad v Žiari nad Hronom, budovanie ku-

chyne a jedálne pre ľudí bez domova, dôchodcov a iných núdznych v bývalom dome Osvety a po jeho zbúraní opätovné budovanie kuchyne, jedálne a sociálneho zariadenia v dome na Sládkovičovej ulici. S tým súviselo aj zabezpečovanie financií na celkovú prevádzku a inú činnosť, opatrovateľskú službu pre klientov v rodinách, návštevy chorých v nemocniciach i doma. Venovali sme sa aj finančnej a morálnej pomoci núdznym rodinám, spolupráci s prievidszkým azylovým centrom, drobnou poradenskou službou, požičiavaniu zdravotných pomôcok, písomnému styku s väzňami i osobným návštevám vo väzniciach v Ružomberku, Želiezovciach a Dubnici nad Váhom. Tieto i ďalšie služby sme sa

snažili vykonávať ochotne, svedomito a v rámci fyzických možností.

Často som si spomínala na výrok sv. Vincenta, patróna všetkých charitatívnych diel: „Láska sa ťažko roznáša, ťažšie ako plný kôš.“ Ale v spolupráci s takým človekom, ako bol Štefan Gašparík, sa mi to nezdalo vôbec ťažké. Ba naplňalo ma to spokojnosťou a dobrým pocitom. Básnik by povedal: Dal obsah svojím hodinám. Nepoznal prázdnotu a dlhé chvíle. Spájal odvahu s rozvahou, nádej s trpezlivosťou a pravdivosť s láskou. Chodil všade dobro činiac. Takmer nepoznal únavu, mal vždy čas a najmä ochotu a záujem.

Števo robil charitu už dávno predtým, než prišiel medzi nás. So záujmom som počúvala jeho rozprávanie o naozaj ťažkej, zodpovednej a nebezpečnej práci pri obnove piaristického kostola v Prievidzi ešte v období, keď bol zamestnaný. Celé štyri roky chodil denne po práci medzi ostatných robotníkov pomáhať pri všetkom, čo bolo potrebné. S úctou a obdivom spomínal na už zomrelého pátra Jozefa Bednárika, tiež „pracanta a robotníka“ v pravom zmysle slova. Poznali každý kúsok chrámu, všetky nebezpečné zákutia, výšky, takmer nedostupné miesta, ich rukami prešlo veľké množstvo zlikvidovaných nečistôt. A pán Gašparík osobne osadzoval nový kríž na vrchole tohto chrámu. S obdivom som mu povedala, že bol asi jediný Prievidžan najbližšie k Pánu Bohu nielen fyzicky, ale tiež duchovne, s maximálnou dôverou, námahou, odvahou a obetavosťou. Tiež som ho povzbudila, že keď zvládol toto, charita preňho nebude nič ťažké... Tak aj bolo. S ním bol

každý problém riešiteľný, popri všetkých jeho dobrých vlastnostiach mal aj veľa dobrých priateľov a známych, ktorí nám podľa potreby pomohli.

Keď spomíname na Števo, určite si ho pamätáme aj ako obetavého laika v našom farskom kostole sv. Bartolomeja. Vykonával službu rozdávatela svätého prijímania a lektora. Túto službu konal viac rokov a i napriek zhoršujúcemu sa zdravotnému stavu a fyzickej slabosti stále prichádzal a slúžil s veľkou úctou a dôverou v Boha a jeho pomoc. Pomáhal aj pri mnohých iných aktivitách, ktoré súviseli s liturgickými sláveniami. Ochotne napríklad nosieval sochu Panny Márie na prievidzských púťach.

Vrátim sa ešte k roku 1994, kedy prišiel pán Gašparík do charity. Vtedy bol rok 1994 vyhlásený za Rok rodiny. Utkvelo mi to preto, že Števo mal vynikajúce rodinné zázemie u svojej vždy chápanejšej manželky a podľa potreby vždy ochotnú

pomoc od detí a vnukov. Tak ako bol život Števka Gašparíka naplnený prácou a láskou k blíznym, tak isto žil láskou a starostlivosťou k svojim najdrahším, k svojej milujúcej manželke, dobrým a vďačným deťom a vnukom, na ktorých bol právom hrdý. Rád pre nich pracoval, prinášal radosť, potešenie a povzbudenie v časoch bolestnejších. Nehľadel na námahu a obety, len aby žili krásny a radostný život plný pochopenia, dôvery v Boha, vzájomnej pomoci a lásky. Určite jeho rodina má zaľú-

benie u Pána, preto tak pekne, spokojne s duševnou vyrovnanosťou odišiel do Pánovho domu.

Števko, ďakujem Ti za peknú vzájomnú spoluprácu, ktorá aj napriek tým rokom akosi rýchlo prekĺzla v určený bod. Úprimne Ti prajem a vyprosujem svetlo poznania a silu objatia Panny Márie! ... a občas mi pomôž, ako anjel strážny. Vďaka...

Tvoja spolupútnička Alica Karaková

To je pravda Sv. Edita Steinová

Každý z nás hľadá, každý z nás padá. Každý z nás vie, aké ťažké je niekedy vstať a začať nanovo. Aj sv. Edita Steinová dlho hľadala, kým našla to, k čomu po celý život smerovala.

Edita Steinová sa narodila 12. októbra 1891 v dnešnom poľskom Vroclave. Bola najmladšia z jedenástich detí. Keď mala dva roky, jej otec zomrel a o rodinu sa ďalej starala iba matka.

Židovská viera

Rodina Steinovcov bola židovská. Edita často chodila do synagógy a modlila sa. Potom však podľahla móde a i napriek dobrej náboženskej výchove stratila vieru. Vyhlasonala sa za ateistku a prestala sa modliť.

Po maturite navštevovala univerzitu vo Vroclave. Na tunajšej filozofickej fakulte bola jedinou ženskou poslucháčkou. Neskôr sa presťahovala do Göttingenu, kde študovala filozofiu. Zaujali ju najmä prednášky profesora Husserla a Maxa Schelera.

venom kríži. Pridelili ju do vojenskej poľnej nemocnice. Ošetrovala vojakov na infekčnom oddelení. Ešte počas vojny odišla za profesorom Husserlom do Freiburgu. Tu si urobila doktorát z filozofie.

O rok neskôr sa Edita vrátila do Göttingenu. Navštívila tu istú vdovu po vojakovi z frontu. Pohľad na ženu, ktorá niesla svoje utrpenie s pokojom a v spojení s Kristom na kríži, ju veľmi oslovilo. Tu možno hľadať začiatky novej etapy jej náboženského života.

Vojna

Počas prvej svetovej vojny Edita pracovala ako dobrovoľníčka v Čer-

Kresťanka

Katolícku vieru prijala Edita o dva roky neskôr, keď u svojej priateľky náhodou našla životopis sv. Terézie

z Ávily. Po prečítaní tejto knihy vyslovila vetu: „To je pravda!“ Na Nový rok 1922 sa dala pokrstiť.

To však nebolo všetko. Edita v sebe pocítila i túžbu po zasvätenom živote. Keďže však jej matka veľmi ťažko niesla už len prijatie katolíckej viery, odložila vstup do rehole karmelitánok na neurčito.

Začala učiť u dominikánok v Speyeri a pod vplyvom jezuitov sa opäť začala venovať vedeckej práci. Zaujímala sa o osobu kardinála Newmana a sv. Tomáša Akvinského. Veľa cestovala a prednášala po celej západnej Európe. Rok učila aj na univerzite v Münsteri.

Rehoľníčka

Edita mala už 42 rokov, keď vstúpila do rehole. Dostala meno sestra Terézia Benedikta z Kríža. Zaradila sa medzi obyčajné novicky. Prala, upratovala, šila. Predstavené jej však dovolili venovať sa i vedeckej práci. Po smrti matky vstúpila do rehole i jej sestra Róza.

V Nemecku však Židom počas vlády Hitlera vôbec nesvitlo na lepšie časy. Predstavené poslali sestry radšej do kláštora v Holandsku, odkiaľ ich chceli premiestniť do Švajčiarska. Terézia Benedikta predvídala svoju blízku mučenícku smrť. Zostavila testament, v ktorom napísala: „*S radostou prijímam predčasnú smrť, ktorú mi určil Boh, a celkom sa odovzdávam do Jeho najsvätejšej vôle.*“

Pracovala práve na životopise sv. Jána z Kríža, keď ju 2. augusta 1942 príslušníci SS spolu so sestrou odviekli do koncentračného tábora. Zomrela 9. augusta 1942 spolu s inými Židmi v plynovej komore.

Pápež Ján Pavol II. blahorečil Editu Steinovú v roku 1987, svätorečil ju v roku 1998. Táto svätica predstavuje podľa neho dramatickú syntézu nášho veku, ale i syntézu plnej pravdy o človeku. „*K tejto syntéze došlo v srdci, ktoré zostalo nepochopné a nespokojné, kým nenašlo pokoj v Bohu,*“ povedal pri príležitosti jej blahorečenia.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 2;
http://www.modlitba.sk/hm/zujem/svatci/svatci_all/edita_stein.htm)

Liturgické okienko

8. január 2012 - 1. nedeľa cez rok B - Krst Krista Pána

Č1 - Ja, Jahve, som ťa povolal v spravodlivosti. Iz 42, 1-4.6-7

R - Pán požehná svoj ľud pokojom. Ž 29

Č2 - V každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo.

Sk 10, 34-38

Ev - A hlásal: „Po mne prichádzajú mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden ani zohnúť sa a rozviazať mu remienok na obuvi. Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým.“ Ježiš prosí Jána, aby ho pokrstil v Jordáne. Tu sa otvára nebo a zostupuje naň Svätý Duch ako holubica. Boh Otec hovorí: „Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie.“ Mk 1, 7-11

15. január 2012 - 2. nedeľa cez rok B

Č1 - „Samuel, Samuel!“ A Samuel odvetil: „Hovor, tvoj sluha počúva!“

1Sam 3, 3b-10.19

R - Hľa, prichádzam, Pane, chcem plniť tvoju vôľu.

Ž 40

Č2 - Vari neviete, že vaše telá sú Kristovými údmi?!

1Kor 6, 13c-15a.17

Ev - Dvaja Jánovi učeníci idú za Ježišom. On sa ich opýtal: „Čo hľadáte?“ Odpovedali: „Rabbi - čo v preklade znamená: Učiteľ -, kde bývaš?“ Odpovedal im: „Pod'ťe a uvidíte!“ Potom s radosťou povedali Petrovi: „Našli sme Mesiáša!“ A privedli ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: „Ty si Šimon, syn Jánov, ale budeš sa volať Kéfas“, čo v preklade znamená Peter. Jn 1, 35-42

22. január 2012 - 3. nedeľa cez rok B

Č1 - Jonáš vstal a išiel podľa Pánovho rozkazu do Ninive. Jon 3, 1-5.10

R - Ukáž mi, Pane, svoje cesty. Ž 25, 4-9

Č2 - Tí, čo plačú, akoby neplakali, tí čo sa radujú, akoby sa neradovali.

1Kor 7, 29-31

Ev - Pán Ježiš priniesol všetkým ľuďom radostnú zvesť, Božie kráľovstvo sa priblížilo. Kajajte sa a verte evanjeliu! Keď raz išiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, ako spúšťajú sieť do mora, boli rybári. Ježiš im povedal: „Pod'ťe za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ Oni hneď išli za ním. Potom uvidel Jakuba a Jána, aj oni boli na lodi a opravovali siete, a hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja na lodi s nádeňníkmi a išli za ním.

Mk 1, 14-20

29. január 2012 - 4. nedeľa cez rok B

Č1 - Proroka, ako som ja, vzbudí ti Pán, tvoj Boh, jeho počúvaj. Dt 18, 15-20

R - Pane, daj, aby sme počúvali tvoj hlas a nezatvrdovali si srdcia.

Ž 95, 1-2.6-9

Č2 - Kto je bez ženy, stará sa o Pánove veci, ako sa páčiť Pánovi. 1Kor 7,32-35

Ev - Pán Ježiš učí v Božom dome v Kafarnaume. Ľudia ho obdivujú a hovoria: „Učí ako ten, čo má moc!“ Aj zlí duchovia ho poslúchajú. A práve bol v synagóge človek posadnutý nečistým duchom. Ten vykrikol: „Čo ťa do nás, Ježiš Nazaretsky? Prišiel si nás zničiť?“ „Viem, kto si: Boží Svätý.“ Ježiš mu prísne rozkázal: „Mlč a vyjdi z neho!“ On ním zalomcoval a s veľkým krikom z neho vyšiel... A chýr sa o ňom rozniesol všade po celej galilejskej krajine.

Mk 1, 21-28

Štatistika za rok 2011

vo farnosti sv. Bartolomeja, Prievidza-mesto

1/12

Štatistika

Sviatosť krstu	Prievidza - mesto
Spolu (v r. 2009: 111, 2010: 132)	129
z toho - chlapcov	64
- dievčat	65
Deti do 1. roku	102
Od 1. do 7. roku	14
Od 7. do 18. roku	9
Od 18 roku	4
Rodičia - cirkevne sobášení	60
- len civilne sobášení	31
- žijú ako druh a družka	33
Slobodná matka	5
Sviatosť manželstva	Prievidza - mesto
Spolu (v r. 2009: 45, 2010: 41)	44
Katolík s katolíkom	34
Katolík s kresťanom	2
Katolík s nepokrsteným	8
Slobodný + slobodná	39
Slobodný + rozvedená, vdova	3
Obaja vdovci	0
Sviatosť birmovania	Prievidza - mesto
Spolu (v r. 2009: 92, 2010: 40)	78
z toho - chlapcov	34
- dievčat	44
Pohreby	Prievidza - mesto
Spolu (v r. 2009: 145, 2010: 164)	146
z toho - muži	72
- ženy	74
Do 30 rokov (vrátane)	3
Od 31 - 60 rokov (vrátane)	21
Nad 60 rokov	122
Zaopatrených	93
Nezaopatrených	53

Ekonomickú a finančnú štatistiku a informácie o hospodárení farnosti v roku 2011 uverejníme v budúcom čísle.

Farská kronika

od 26. novembra 2011
do 25. decembra 2011

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Elizabeth Bašková
Mia Štancelová
Sára Štancelová
Dávid Baniar
Šimon Glonek
Dávid Zimermann

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Mária Erneková, 91 r.
Mária Kriváneková, 89 r.
Milan Žiak, 67 r.
Marta Tulíková, 86 r.
Katarína Ripková, 89 r.
Mária Poláčeková, 64 r.
Veronika Teplá, 76 r.
Mária Chvojková, 67 r.
Peter Tršo, 50 r.
Jaroslav Jeleň, 42 r.
Juraj Pasovský, 78 r.
Radovan Vančo, 16 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, Ing. arch. A. Ugróczy,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná a zadná str. -
M. Suvák, str. 2 - A. Jamriško, str.
10 - Flickr by FotoKatolik, str. 16
A. Vlčko, str. 17 - M. Melicherčíko-
vá

Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

Farská pastoračná rada a Rímskokatolícky farský úrad
Prievidza-mesto Vás pozývajú na

XII. farský ples

ktorý sa uskutoční
v sobotu 11. februára 2012
o 19.00 hod.
v Kultúrnom dome v Necpaloch.

Pre účastníkov plesu je okrem občerstvenia pripravený aj kultúrny a spoločenský program. Do tanca a na počúvanie hrá hudobná skupina Necpalanka.

Vstupenky v hodnote 20 € si môžete zakúpiť každú stredu od 17:00 do 17:30, najneskôr do 8. februára 2012, v sakristii Farského kostola sv. Bartolomeja.

Bližšie informácie u p. Milana Petráša na tel. čísle 0905 166 571 alebo e-mailom na petras.milan@gmail.com.

Bohorodička Mária, svätá Cirkev ti venovala prvý deň roka.
Všetky prvotiny tento rok chceme venovať Tebe!

Prvý pozdrav ráno: „Ave Mária“
Prvý kvet jari: na Tvoj oltár
Prvé ovocie roka: v prospech blízkych
Prvú sobotu mesiaca: rozjímavý ruženec
Prvý desiatok z výplaty: na tvoju výzdobu
Prvýkrát sviatočné šaty: na tvoj sviatok
Všetko PRVÉ tebe, Matka Ježišova! Zdravas Mária...

Odovzdanie Betlehemského svetla na mestskom úrade Prievidza, 23. december 2011

Výlet na Kľak Fačkovské sedlo a Kľak, 29. december 2011

